

Teatro de
La Abadía

Centro de
creación de la
Comunidad de Madrid

CAER
Centre d'Arts Escèniques Reus

lliure

© Felipe Mena

Hedda Gabler
de **Henrik Ibsen**
direcció **David Selvas**

Teatro de
La Abadía

Centro de
creación de la
Comunidad de Madrid

CAER
Centre d'Arts Escèniques Reus

lliure

Teatre Lliure Gràcia - del 22 de maig al 16 de juny

Hedda Gabler

de **Henrik Ibsen** direcció **David Selvas**

intèrprets

Pablo Derqui Ejler Løvborg / **Cristina Genebat** Thea Elvsted / **Marissa Josa**
Júlia Tesman / **Laia Marull** Hedda Gabler / **Francesc Orella** Brack / **Ernest**
Villegas Jörgen Tesman

traducció i versió **Marc Rosich** / escenografia **Max Glaenzel** / vestuari **Maria**
Armengol / caracterització **Ignasi Ruiz** / il·luminació **Mingo Albir** / espai sonor i visual
Mar Orfila / so **Ramon Ciércoles**

ajudant de direcció **Sandra Monclús** / ajudant d'escenografia **Àngela Ribera** / ajudant
de vestuari **Clara Peluffo** / alumna en pràctiques de direcció de l'Institut del Teatre
Marta Guasch / alumna en pràctiques d'il·luminació de l'Institut del Teatre **Gala**
Garriga

construcció d'escenografia **Arts-cenics**

coproducció **Teatre Lliure, CAER – Centre d'Arts Escèniques de Reus i Teatro de**
La Abadía

agraïments **Juancho Gómez** per a **Cebado i Redken 5th Avenue NYC, Montibello i**
Termix, Carles Berga, Museu d'Arqueologia de Catalunya i Laie.

espectacle en català

durada 1h. 50' sense pausa

el **2/06 col·loqui** amb la companyia després de la funció

programa de mà en braille disponible a taquilla

horaris de dimecres a divendres a les 20:30h.
el dissabte a les 17:30h. i a les 21h.
el diumenge a les 18h.

preus 28€
19'05€ (dimecres, dia de l'espectador)
23'55€ amb descompte (excepte el dia de l'espectador)

‘De vegades m’agafen aquests rampells, no em puc reprimir. No sé per què ho faig.’

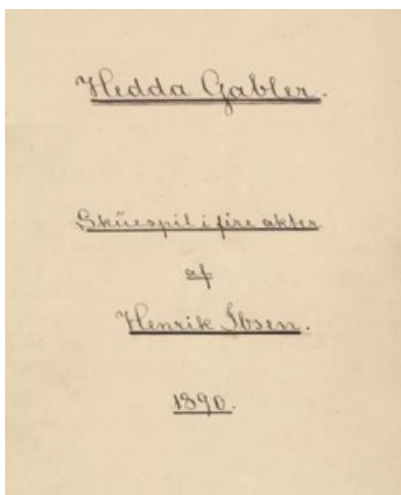
Hedda Gabler

“El mar se mide por olas,
el cielo por alas,
nosotros por lágrimas

El aire descansa en las hojas,
el agua en los ojos,
nosotros en nada.”

Jaime Sabines

A finals del segle XIX, quan es va estrenar aquesta obra clau del repertori universal, Hedda Gabler era considerada una dona freda, maliciosa i excèntrica. Avui, la protagonista resulta fascinant per ser una dona forta i un personatge complex. Filla del general Gabler, s'acaba de casar amb l'acadèmic Tesman. En tornar de la lluna de mel s'adona de l'error que ha comès: ser com els altres esperen que sigui i portar una vida que no pot ni vol assumir. Ella, com la resta de personatges, mirarà d'escapar-se de la teranyina que, tant el seu passat com la resta de decisions que ha pres al llarg de la seva vida, han teixit al seu voltant. La llibertat, la bellesa, la responsabilitat, l'amor, el passat, el somni d'arribar a ser allò que un somnia ser... són alguns dels temes que circulen dins d'aquest text inquietant i vital.

Hedda Gabler es va estrenar al Königliches Residenz-Theater de Munic, a Alemanya, el gener del 1891.

El muntatge que presentem es va estrenar la temporada passada, el **25 de gener del 2012**, amb **Àngela Jové** al paper de Júlia Tesman i **David Selvas** com a doctor Brack.

La premsa ha dit:

“El conjunt actoral crea una 'Hedda Gabler' compacta, en un espectacle de gairebé dues hores, però impossible de desconnectar per part dels espectadors, que es posa al dia amb els mòbils, els SMS's en una pantalla, la banda sonora, la projecció dels crèdits per no deixar de banda la influència cinematogràfica i fins i tot amb ressonàncies del boom de novel·la negra que ha arribat recentment dels països nòrdics —qui li ho havia de dir al mateix autor—, però sempre resseguint el fil d'una arquitectura teatral que Henrik Ibsen va deixar ja tan rodona al segle XIX que ni el tret final de Hedda Gabler del segle XXI i el grafit de sang als vidres aconseguen desmuntar. (...) el probable exhauriment de localitats d'aquesta 'Hedda Gabler' recomanaria començar a pensar en una reposició més endavant, a Gràcia o fins i tot pujant a Montjuïc.”

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

“La revisada visió del personatge i del drama, situant-lo en un àmbit actual diferent del d'Ibsen, sembla feta a mida d'una desinhibida Laia Marull, que s'entrega sense reserves al seu rol.”

César López Rosell (El Periódico)

”[Laia Marull] ha dit que Hedda té quelcom de sonada i és ben cert que tal com se'ns presenta és carn de consulta psiquiàtrica o psicològica sense restar-li, però, credibilitat. La calidesa de la posada en escena, el to col·loquial de les relacions entre els personatges amagant els petits drames de cadascun.”

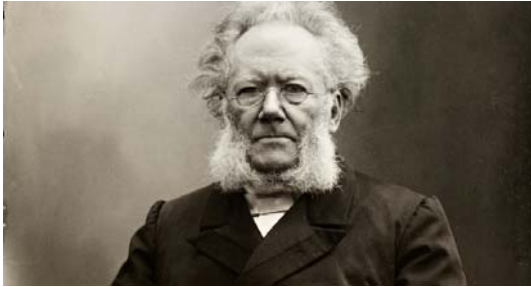
Santi Fondevila (Time Out)

“David Selvas sembla abordar la seva posada en escena a partir de la d'Ostermeier. Un espai escènic equivalent —diàfan, funcional i amb finestrals que donen a un paisatge molt casa enmig del bosc de Mies van de Rohe—, encara que menys acabat perquè aquí els Tesman encara s'hi estan instal·lant, acull aquest drama intens amb naturalitat i bon ritme. (...) Un muntatge que comença molt bé i que guanya, a més, amb la incorporació de personatges i l'acumulació d'esdeveniments.”

Begoña Barrena (El País)

Henrik Ibsen

Neix el 20 de març de 1828 al port de Skien, una petita ciutat al sud de Noruega, i va morir el 23 de maig de 1906 a Cristiania (l'actual Oslo). Ibsen està considerat el dramaturg noruec més important i un dels autors que més ha influït en la dramaturgia moderna,

pare del drama realista modern i antecedent del teatre simbòlic. A la seva època, les seves obres es van considerar escandaloses per part d'una societat dominada pels valors victorians, perquè qüestionaven el model de família i de societat dominants. Les seves obres no han perdut vigència i és un dels autors no contemporanis més representats en l'actualitat.

El seu pare, un pròsper comerciant, s'arruïna quan Henrik té vuit anys d'edat i la família s'ha de traslladar a una granja als afores de Gjerpen, l'única propietat que aconsegueix salvar de la fallida. Allà el petit Henrik ha de fer 5 quilòmetres per anar a l'escola i es converteix en un nen introvertit i solitari.

El 1842 tornen a Skien i Henrik, amb 14 anys, ingressa en un col·legi religiós, però anys després, ja en plena la maduresa, es declararà ateu. Hi anirà fins els 16, quan les necessitats econòmiques l'obliguen a traslladar-se a la petita ciutat de Grimstad per treballar durant sis anys fent d'aprenent de farmàcia. Durant aquest període fa poques relacions, se li accentua el caràcter introvertit. Acabats els estudis de secundària, comença medicina (però no l'acabarà), s'interessa per la literatura i escriu els primers poemes i obres dramàtiques. Són d'aquesta època els poemes 'Resignació' i 'A la tardor' i els drames de caràcter romàntic *Catilina* i *La tomba del guerrer* (o *El túmul de l'heroi*).

El 1850 es trasllada a Cristiania, intenta tornar a estudiar medicina i, tot i portar una vida d'estretors econòmiques, finalment decideix viure de les seves obres. Publica *Catilina* amb el pseudònim "Brynjolf Bjarme", que obté una mala acollida de la crítica i no aconsegueix que la muntin. Col·labora amb el diari de la Societat d'Estudiants Samfundsbladet i amb la revista satírica de literatura i política *Andhrimner*. El 26 de setembre de 1851 estrena per primera vegada una de les seves obres, *La tomba del guerrer*, al Cristiania Theater.

El 1852 aconsegueix fer d'ajudant de direcció al novíssim Det norske Theater de Bergen, amb el compromís de poder estrenar cada any una de les seves obres. Ho farà amb quatre: *La nit de Sant Joan* (1853), una nova versió de *La tomba del guerrer* (1854), *La senyora Inga d'Ostraad* (1855) i *La festa a*

Solhaug (1856). A Bergen coneix Susannah Thoresen, la filla d'un clergue protestant, amb qui es casarà el 18 de juny de 1858. El 1857 viatja per estudis a Dresden i Copenhague.

El setembre de 1857 torna a Cristiania per fer de director artístic del Cristiania Norske Theater fins que va fer fallida el 1862. El 1858 estrena *Els vikings de Helgeland* i neix el seu primer fill, Sigurd. Més endavant publica els poemes *Paa Vidde* (*A les planures*) i *I billedgalleriet* (*A la galeria d'art*) i escriu el drama *La comèdia de l'amor*. Quan tanca el teatre, li vénen mesos d'estretors i sol·licita a la Universitat una beca de viatge d'estudis per anar a l'Oest de Noruega recollint dades sobre les expressions folklòriques de la zona. Escriu i publica el drama *Els pretendents de la corona* (1863, a partir d'un tema concebut el 1858).

En 1864 abandona Noruega i se'n va a Roma tot sol. L'any següent s'hi trasllada la família. Ibsen considera no viure l'ambient luterà i conservador de Cristiania i inicia un exili voluntari de 27 anys. A Roma en passarà 4.

El 1868 se'n va a Alemanya, primer a Dresden (1868-75) i després a Munic (1875-78). Llavors ja és un dramaturg reconegut internacionalment, les obres del qual es representen en diversos països d'Europa. El 1869 viatja a Egipte convidat com a representant noruec a la inauguració del Canal de Suez. El 1873 el fan membre del jurat d'art internacional de l'Exposició Universal de Viena. El 1878 torna a Roma, on s'estarà set anys més. Durant tot aquest període d'exili voluntari escriu la seva obra dramàtica principal, els drames realistes i simbolistes.

El 1891, amb 63 anys, torna definitivament a Noruega i el 1895 s'estableix a Cristiania. El 1898 Cristiania, Copenhague i Estocolm (les tres capitals escandinaves) celebren solemnement el setantè aniversari d'Ibsen. Continua escrivint: és d'aquesta època *Juan Gabriel Borkman* (1896), per exemple. El 1900 té el primer d'una sèrie d'atacs d'apoplexia que li aniran minvant la salut fins deixar-lo paralític al llit. Mor als 78 anys, el 23 de maig de 1906.

el director

David Selvas

Actor de teatre, cinema i televisió, llicenciat en Ciències de la Comunicació per la Universitat Autònoma i diplomad per l'Institut del Teatre de Barcelona. El 2005 es va iniciar com a director amb *El virus*, de Richard Strand i *Who is p?*, un Assaig Obert sobre Pier Paolo Paolini que es va presentar a l'Espai Lliure el 2006. Al 2006 estrena també *True West*,

de Sam Shepard, al festival Temporada Alta i l'espectacle es va presentar durant la temporada 06-07 al Versus Teatre de Barcelona. El 2010 va estrenar *La gavina*, d'Anton Txékhov, al Teatre Fortuny de Reus. D'entre els seus darrers espectacles destaquen *Cartes. Anton Txékhov i Olga Knipper*, dir. Pau Carrió; *L'hort dels cirerers*, d'Anton Txékhov, dir. Julio Manrique; *El meu llit de zinc*, de Maksim Gorki, dir. Carlota Subirós; *El ventall de Lady Windermere* d'Oscar Wilde, dir. Josep Mª Mestres, i *En qualquier otra parte* d'Àlex Mañas a la Biblioteca Nacional de Catalunya formant part de la programació del Festival Barcelona Grec 2007. També ha protagonitzat *Els estiuejants*, de Maksim Gorki, dir. Carlota Subirós, a la Sala Fabià Puigserver (2006), *Salamandra*, dir. Toni Casares (2005); *La Celestina* (2004) i *El polígrafo* (2000), dir. Robert Lepage; *Coriolà* dir. Georges Lavaudant (2002); *Juli Cesar*, dir. Àlex Rigola (2001); *Mesura per mesura*, dir. Calixto Bieito (1999). *Restes humanes sense identificar*, dir. Manuel Dueso (2001). En cinema ha treballat amb Ventura Pons (*Carícies* i *Amic/Amat*), Marc Recha (*Pau i el seu germà*), Juan Luís Iborra (*Valentín*), Felipe Vega (*Nubes de verano*), Azucena Rodríguez (*El atlas de geografía humana*), Steven Soderbergh (*Guerrilla*), Xavier Berraondo (*Ens veiem demà*), Carles Torres (*Trash*) i Daneil Monzón (*Celda 211*). També ha participat en diverses sèries de televisió des del 1994 per TVC, com ara *Nissaga de poder*, *Crims*, *Laberint d'ombres*, *El príncep de Viana*, *Mujeres de Moda*, *Àngels i Sants*, *Mar de fons*, *Serrallonga* i *La riera*. També ha protagonitzat algunes tv movies com ara *Marcats a Foc*, *The Lost* o *Asunto Reiner*.

els intèrprets

Pablo Derqui

Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. En el món del teatre destaca la seva participació en *Roberto Zucco*, de B-M. Koltès, dir. Julio Manrique; *Mort d'un viatjant*, d'A. Miller, dir. Mario Gas; *Tatuatge*, dir. Pep Pla; *La vuelta al dia en 80 mundos*, *Paraula de Bergman*, *El darrer brindis* d'Anton Txékhov; *Els Justos* d'Albert Camus i *La tempesta* de W. Shakespeare, dirigides per Sílvia Ferrando; *Warholand* i *Porno* dirigides per Dani Salgado, i *Ja en tinc 30!* i *Tenim un problema*, dir. Àngel Llàcer. L'últim espectacle en què ha participat és *Unes veus*, dir. Marta Angelat, per la qual se li ha concedit el Premi Butaca a Millor Actor de Teatre (2007). També ha treballat en televisió a les sèries de TV3 *Ventdelplà*, *Porca miseria*, *Majoria absoluta* i *Temps de silenci*, i a *El Síndrome de Ulises* d'Antena 3. En cinema destaca la seva participació als llargmetratges *Dalí, être Dieu*, dir. Sergi Schaff; *The Tulse Luper suitcase*, dir. Peter Greenaway; *El habitante incierto*, de Guillem Morales; *Fuerte Apache*, de Jaume Mateu; *Salvador*, de Manuel Hueriga; *Lo mejor de mi*, de Roser Aguilar; *Barcelona (un mapa)*, de Ventura Pons; *Del amor y otros demonios*, de Hilda Hidalgo, i *Expulsados 1609, la tragedia de los moriscos*, de Miguel E. López Lorca.

Cristina Genebat

Llicenciada en Traducció i Interpretació per la UPF i en Arte Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Des del 2004 és professora d'interpretació a l'escola AULES de Barcelona. Darrerament ha protagonitzat *La senyoreta Júlia*, d'A. Strindberg, i ha signat la traducció de *Roberto Zucco*, de B-M. Koltès, totes dues dirigides per Julio Manrique. Com a actriu ha treballat també a *Llum de guàrdia*, de S. Pompermayer i J. Manrique, dirigit per aquest últim; *Coses que dèiem avui* i *La forma de les coses*, de Neil LaBute, dir. Julio Manrique; *My zinc bed*, de David Hare, dir. Ferran Madico; *Yvonne, princesa de Brogonya*, de W. Gombrowicz, dir. Joan Ollé; *Gorda* i *Excés*, de Neil LaBute, dir. Magda Puyo; *Els boscos*, de David Mamet, dir. Julio Manrique; *La nit àrab*, de Roland Schimmelpfennig, dir. Toni Casares; *Salamandra*, de Josep Maria Benet i Jornet, dir. Toni Casares; *Tape*, de Stephen Belber, dir. Marta Angelat; *Corella & Shakespeare*, dir. Ferran Madico, Festival Shakespeare; *Juli Cèsar*, de W. Shakespeare, dir. Àlex Rigola; *Escenes d'una execució*, de Howard Barker, dir. Ramon Simó; *Don Juan*, de Molière, dir. Ariel García Valdés; *Suite*, de Carles Batlle, dir. Toni Casares; *Ricard. G* basat en *Ricard III*, de W. Shakespeare, dir. Magda Puyo. Ha traduït els textos teatrals següents: *American Buffalo*, de

David Mamet; *Product*, de Mark Ravenhill; *Eileen de Shakespeare*, de F. Melquirot (dir. Marta Gil); *La forma de les coses*, de Neil LaBute; *Els boscos*, de David Mamet; *L'illa dels esclaus*, de Marivaux, (dir. Pep Pla); *El virus*, de Richard Strand (dir. David Selvas). També ha dirigit una obra de teatre: *El signe de l'escorpí*, de Julio Manrique, durant la XII Mostra de Teatre de Barcelona.

Marissa Josa

Actriu llicenciada en Arts Dramàtiques, va fer estudis de cant al Conservatori de Terrassa. Va ser membre fundadora de la companyia El Globus, del Centre Dramàtic del Vallès i de l'Associació Cultural la Dramàtica. Des del 1978 és professora de l'Institut del Teatre, on actualment imparteix tècnica de veu i d'interpretació. Ha treballat en l'àmbit educatiu en càrrecs d'alta responsabilitat. Com a actriu ha col·laborat en una cinquantena de muntatges, d'entre els quals destaquem *L'oncle Vània* d'A. Txékhov; *Anna Christie*, d'E. O'Neill; *Misteri de dolor*, d'A. Gual; *Mr. Barnett*, de J. Anouilh; *La mà del mico*, de J. Vilaregut; *Tartuf*, de Molière, o *Els fusells de la Senyora Carrà*, de B. Brecht. Ha participat en una quinzena de curtmetratges dirigits per Jan Baca i Toni Garriga, en tasques de càsting, producció i com a actriu, i també en sèries televisives com *Estació d'enllaç*, *Lo Cartanyà*, *Des del balcó*, *La Mari*, i als films *Una dona al meu jardí* i *Saïd*.

Laia Marull

Laia Marull debuta professionalment de la mà de Lluís Pasqual amb *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltés al Teatre Lliure. Ha estudiat art dramàtic i canto, a més de dansa clàssica i contemporània. Durant la seva carrera ha fet bastant teatre, sota la direcció del mateix Pasqual a *Un dels últims vespres de carnaval*, Hermann Bonnín (*La loba*), Xavier Albertí (*Antoni i Cleopatra*), Joan María Gual (*La dama del mar*), Joan Iluís Bozzo (*Maror*), Joan Riera (*El cau*), Joan ollé (*Así que pasen cinco años*), Robert Lepage (*Le poligraphe*), i Mario Gas (*Mare Coratge* i *Lulú*) i Georges Lavaudant (*Edipo, una trilogía*). Laia Marull combina el teatre, el cine i la televisió. Ja de ben jove sortia a sèries com *Estació d'enllaç*, *Renta antiga*; *Primera jugada* o *Pirata*. Recentment ha protagonizat *Ermessenda*, per a TVC. En cinema, ha participat entre d'altres a les pel·lícules *Razones sentimentales* d'Antonio A. Farré, *Asunto interno* de Carles Balagué, *Mensaka* de Salvador García Ruiz (1998), *Lisboa* d'Antonio Hernández, *La sombra de Caïn* de Paco Lucio (1999), *El viaje de Arián* d'Eduard Bosch, *No llores*, *Germaine* d'Alain Dehallaux, *Fugitivas* de Miguel Hermoso, *Café Olé* de Richard Roy (2000), *Te doy mis ojos* d'Icía Bollaín, *Oculto* d'Antonio Hernández, *El Greco* de Jerónima de las Cuevas, *La herencia de Valdemar* de Leonor Valdemar, *Pa negra*, d'Agustí Villaronga, o *Las olas*,

d'Alberto Morais. En reconeixement a la seva activitat ha rebut, entre altres guardons, tres premis Goya: Millor Actriu Revelació per *Fugitivas*, Millor Actriu per *Te doy mis ojos* i Millor Actriu de Repartiment per *Pa negre*.

Francesc Orella

Actor amb una llarga trajectòria teatral. Últimament ha participat en *L'estranger*, d'A. Camus, dir. Carles Alfaro; *Pàtria*, dir. Jordi Casanovas; *Escenes d'un matrimoni/Sarabanda* d'Ingmar Bergman, dir. Marta Angelat; *Traïció* de Harold Pinter, dir. Carles Alfaro; *Macbethladymacbeth* de William Shakespeare, dir. Carles Alfaro; *Tío Vania* d'Anton Txékhov, dir. Carles Alfaro; *La nit just abans dels boscos* de Bernard-Marie Koltès, dir. Àlex Rigola. Teatre Lliure/Bitò Produccions i *Un enemigo del pueblo* de Henrik Ibsen, dir. Gerardo Vera. També destaca la seva participació en *Hamlet/La Tempestad* de William Shakespeare, dir. Lluís Pasqual; *Ròmul el gran* de Friedrich Dürrenmatt, dir. Carles Alfaro; *El rey se muere* d'Eugène Ionesco, dir. José Luis Gómez. Teatro de La Abadía; *La caiguda-La caída* d'Albert Camus, dir. Carles Alfaro. MOMA Teatre i Teatre Nacional de Catalunya; *Tot esperant Godot* de Samuel Beckett, dir. Lluís Pasqual. Teatre Lliure; *Galatea* de Josep M. de Sagarra, dir. Ariel García Valdés. Teatre Nacional de Catalunya; *Morir* de Sergi Belbel, dir. Sergi Belbel. Centre Dramàtic de la Generalitat, i *L'auca del senyor Esteve* de Santiago Rusiñol, dir. Adolfo Marsillach. Teatre Nacional de Catalunya, entre molts altres. En televisió ha participat en les sèries *Infidels*, *Zoo*, *Porca Misèria*, *De Moda* i *Temps de silenci* (TV3).

Ernest Villegas

Nascut a Manlleu el 1976, va estudiar Art Dramàtic al Col·legi del Teatre de Barcelona. Ha completat la seva formació amb diversos cursos actorals i tallers acadèmics amb autors i directors com Javier Daulte, Lluís Elias, Konrad Zschiedrich, Mercè Lleixà i Ferran Audí, entre altres. També fa de professor de teatre per escoles de Primària amb l'organització Teatrant. En teatre, ha treballat en produccions com *Misteri de dolor*, d'Adrià Gual, dir. Manel Dueso; *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute, dir. Julio Manrique; *L'inspector*, versió lliure de Jordi Galceran de l'obra de Nikolai Gògol, dir. Sergi Belbel; *El casament d'en Terregada*, de Juli Vallmitjana, dir. Joan Castells; *Jugar amb un tigre*, de Doris Lessing, dir. Carlota Subirós; *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda, direcció Toni Casares. Ha format part del repartiment de gira de *Ricard 3r.*, de W. Shakespeare, *Santa Joana dels escorxadors*, de Bertolt Brecht i *European House*, dirigit per Àlex Rigola. També ha format part del repartiment d'*Otel·lo*, de W. Shakespeare, dir. Carlota Subirós; *La nit àrab*, de

Teatro de
La Abadía

Centro de
creación de la
Comunidad de Madrid

CAER
Centre d'Arts Escèniques Reus

lliure

Roland Schimmelpennig, dir. Toni Casares; *Magnus*, de Jordi Teixidor, dir. Oriol Broggi; *El somni d'una nit d'estiu*, de W. Shakespeare i *Nit de Reis*, de W. Shakespeare, dir. Pitus Fernández; *Gent de mal viure o algunes narracions de Pere Calders* i *Contes de la Vila d'R*, dir. Pep Tines i Cacu Prat; *Poema de Nadal*, de Josep Mª de Sagarra, direcció Raimon Molins; *Nits de Serrallonga*, de Marc Argelet; *La jungla*, de David Plana; *Els físics*, dir. Carles Canut; *Amputation*, lectura dramatitzada dirigida per Jordi Faura; *El Comte Arnau* al TNC dirigida per Hermann Bonnín. Darrerament ha participat en *Quan despertem d'entre els morts*, de H. Ibsen, dir. Ferran Madico.